

Deere Heerliche en edelheer Bewel, nehm ich gerne in an, dass Sie mich

herbij gaande nog eenige bijzonderheden uit de brieven van De de Stoppelaar
van de heer Loos en Domine Spreukhuysen. Die dankte mij ter inzage gaf.

Mit de brief van De de Stoppelaar, den 3. 6. 1704.

De dienst op Schouwen-Duiveland heb ik overgedragen aan den res. off. van lte.
der 2^e klasse D. Stolle te Soersee. Ik heb hem geschreven, dat ik niet met hem in ver-
binding wilt stellen over de wijze waarop het stoffelijk overschot van Uw man overgebracht
worden naar den Haag. Hij persoonlijk lijkt het het beste dat ik niet in verbinding
niet met een Hoorische begrafenis onder neming; maar bespreekt ik dit met De Stolle.
Uw man is in een kerk gewekt boven Heuwerkerk gemind. Hij was in gewekt met 5 Duitche
aptes, heeft hij afgeschoten. Het gewekt heeft 25 minuten geduurd. Daarna gewond is Uw man
in het ziekenhuis te Noordgouwe. Hij was getroffen op verschillende plaatsen, vooral
in de buik en de l. arm. De chirurg De Huis heeft hem dadelijk geopereerd. dan
rankelijk ging het nogal goed, maar ten slotte was toch een re operatie noodzakelijk wegens
aanafsluiting (leuk). Enkele dagen na de 2^e operatie is Uw man overleden. Tot enkele uren voo-
er toe was hij helder, daarna werd hij langzamer hand bewende loos en nu is hij den dood inge-
gaan. De begrafenis is geleid door Domine v. Spreukhuysen, die op het graf heeft gesproken. Een
Duitich officier heeft enkele woorden gezegd, en ik heb gesproken namens het Nederlandsche leger.
De burgemeester van Noordgouwe heeft bedankt voor de belangstelling. Het was een sober, heffende
plechtigheid. Uw man heeft zijn plicht gedaan, zelfs meer dan dat. Hij heeft gewild als een goed
soldaat en is gevallen der overmacht. Wij blijven hem in de hoop, dat zijn offer niet vergeefsch
is geweest. Stoge ik kracht geschonken worden om dezen waren tijd den te maken.

J. de Stoppelaar.

Mine Soere Soer. O! wat heeft hij nog veel geleden.
Nu is hij bij zijn Soere Soerke, die hij maar niet vergeeten kan.
Mine, kleine lieve Sieterbaaije, arm klein meisje. God geeft dat de enige wensch van mijn

Dieze Dappi veruld mege werden, dus later bij jullie komt.

10 October 1941. De jullie ook willen senden

Dese beide brieven later bij condatatie brieven gevonden, dese had ja lieve Annette en Bevel, Moes heeft erg veel verdriet. Hoe mist dieze Brieven nu. En nu Bieleke die se niet sien mag. En nu je weet, als Moes remachtig en verdrietig is, hoe ik dan geplaatst word van nieuwe pijn. Ik doe nu mijn best om flink te zijn. Overal waar ik ben, ben ik medelijdig en gepassieerd. Maar ben ik nu alleen hier op mijn kamer, om altijd nu niet te gaan, ontbrekt ook wel een lust niet-waar? O! Ik verlang ook nu heel erg naar jullie. Gelukkig heeft Moes wel deze kennis en die nu echt met Moes mede leven. Die ook de handelingen van Annette, haar moeder en allen. Viner ang niet moer vinden. Die hebben e.g. veel van Beer gehouden, en pijnigen Moes nu nu.

Die word Moes hier voor een gevaarlijk manek hier uitgemaakt. Ik ben wantrouwig, spreek en waarheid uit. En komt ik nu niet uit, dat Beer zijn beide vrouwe, Bieleke bij jullie. Hij bij zijn vrouwe Bieleke toch voorgelegd heeft. Over Bieleke heeft Moes zelf geschreven, en over de verbrennen van zijn graf heeft de suster van Moes opgeschreven, nu die mij vertelde, heeft hij haar daarom opmerkt. Eerst was ik, se was ik aan de naaste fam. leden te opdragen, daar was Beer toen niet meer te vinden. Hij maakte haar, ik op te schrijven. En nu heeft de suster die opdracht aan De de Stoppere aan door gegeven. Nu Annette heeft ik ook de oorlog met boelje in handen gekregen dus wist van de beide vrouwe af. Toch heeft zij te kennen gegeven, dat se er niets van af wist. 7 Juni 1940 schreef Moes nog, dat Beer niet had vast gelegd. Dat ik haar maar belustig met eend te vertellen dat Beer bij Bieleke begraven wilde worden. En Bieleke bij jullie. Dat kan de rechter zelf voor het oorlogsbueltje.

Annette was baar, dat Moes dese beide brieven naar jullie ^{had} gestuurd.

Wou je hierin leest, over de overbrengen van dieze Beer naar de grafje van Bieleke en... se op haar hebben opwaakt in Noord... De suster vertelde Moes, dat de auto tot nu was gestuurd.

naar Annette.